

gjennemgaaende Loldrevision, ligesaa godt som den kan gives paa den anden Maade, ved at man ene om en Loldrevision. Beroligelsen vil absolut kunne gives paa begge Maader, og det er klart nok, at Sikkerheden, selv om den bliver given paa den Maade, som de ærede Forslagsstillere ønske den given, nemlig ved Vedtagelsen af en ny Loldrevision, egentlig ikke vil blive større. Vi maa dog erindre, at den Loldblovgivning, under hvis Herredømme vi nu leve, er en Lov, som blev vedtagen i 1863, forandret i 1864, og som, dersom jeg ikke huffer feil, i 1866 og 1867 blev forlangt forandret af Representationen, ganske vist ikke under den Form, at der fra nogen Del af Representationen fremkom et ligefremt Lovforslag eller et Forslag om Endringer, men under den Form, at der fremkom Begjæringer til Regjeringen om at tage under Overveielse, hvilke Forandringer i de bestaaende Loldlove der vilde være hensigtsmæssige. Disse Henvendelser til Regjeringen med de deraf følgende Spar ere Begyndelsen til hele den Række af Forsøg, som, uden hidtil at føre til noget Resultat, senere ere gjorte paa at bringe en Forandring tilveie. Jeg tror altsaa egentlig ikke, at Grosferersocietetet skulde finde nogen fuld Betryggelse i Vedtagelsen af en ny Loldlov og tro, at den da ogsaa var den endelige og evige. Jeg tror, det vilde gaa med dette Lovgivningsarbejde som med alle andre, at det dog til Syvende og Sidst vilde blive mere eller mindre en Skjønssag, og at Tilfredsheden med det Bærk, man havde fuldbragt, ikke vilde vare meget længe.

Ordføreren (Tauber): Det maa dog være mig tilladt at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at Grosferersocietetets Komite ikke blot har udtalt sig for at faae en Ende paa Loldloven for derved at opnaa Bevotigelse for Handelsstanden, men tillige har udtalt de Grundsaetninger, hvorefter en saadan Loldreform skulde finde Sted, og i saa Henseende har den, som jeg ogsaa paaviste ved de Brudstykker, jeg oplæste, stillet sig paa samme Standpunkt som Forslagsstillerne. Der er Forskjel med Hensyn til adskillige Enkeltheder; men i de almindelige Grundsaetninger har den stillet sig paa samme Standpunkt. Den ærede Minister kan derfor ikke med Føie antage, at den Omstændighed, at en ny Loldreform ogsaa turde blive forandret, vilde gjøre Forholdet usikkert. Fuldstændig Beroligelse, fuldstændig Stilhed i saa Henseende vil ikke opnaas ved noget som helst Lovforslag i denne, saa lidt som i nogen anden Retning, og det var ikke ønskeligt, om man opnaaede det. Hvad Grosferersocietetet attraar, er en Afslutning af de hidtilværende Forhandlinger, og ikke blot i Almindelighed en Afslutning — en Afslutning kunde ganske sikkert finde Sted baade ved at ophøre med Loldforhandlingen i Nøgstdagen og ved at bringe den til Ende — men en Afslutning paa

det Grundlag, som Forslagsstillerne staa paa. Derfor har jeg troet at kunne finde en Støtte i Grosferersocietetets Udtalelser, og jeg har saa meget mere maattet tro det, som Ingen vil kunne negte, at det, som jeg allerede før bemærkede, er en meget konservativ Autoritet, der sandelig ikke vil gaa videre i nogen Retning, end alle berettigede Krav gjøre ønskeligt. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Beskyttelse. I saa Henseende staa den ærede Minister og Forslagsstillerne, ja jeg tør sige vistnok omtrent hele dette Thing paa et saa forskjelligt Standpunkt, at den ærede Minister havde Ret i, at denne Sag ikke let lader sig uddebattere her, men jeg skal dog gjøre en kort Bemærkning. Det er den, at den indenlandske Industri, efter hvad der har vist sig alle Steder, hvor der er et virksomt, kraftigt industrielt Liv, ligefrem vil have Gavn af Beskyttelsens Ophævelse, idet de i en ustridværende derved føle sig ansporede til at følge anderledes med i deres Industris Udvikling og indføre nye Forbedringer. Virkningen deraf har været, at medens den tidligere ofte ikke har kunnet forsyne Landet selv til Trods for Beskyttelsen, har dennes Ophør ført til, at den har kunnet konkurrere i Ulandet med Ulandets Frembringelser. Det er en Erfaring, som den ærede Minister vistnok ikke kan være ubekendt med, og dersom vi med den Forsigtighed, som Forslagsstillerne foreslaa, gaa den Vej til Beskyttelsens Indstrækning, som her er foreslaaet, er jeg overbevist om, at det ogsaa vil blive Følgen her. Hvad det Finansielle angaar, synes der ikke at være nogen afgjørende Menighed imellem den ærede Minister og Forslagsstillerne. Jeg maa selvfølgelig give den ærede Minister Ret i, at de sidste 5 Aar ikke kunne sammenstilles med det sidste Aar, saaledes som den ærede Minister har ment, at vi gjøre, men det er de sidste 5 Aar, for hvilke der findes Oplysninger i det Enkelte. Naar vi have fulgt den Anvisning, som tidligere Regjeringer — undskyld, at jeg gjentager det, — have givet os, er det, fordi der ikke for det sidste Aar foreligger nogen Oplysning om, hvad de enkelte Positioner have indbragt, og det er af temmelig stor Vigtighed at faae ogsaa det at vide. Jeg skal fuldstændig gaa ind paa, at der i Sammenligning med det sidste Aar efter Forslaget vil komme en Nedgang af 6 Millioner Kr., dersom det samme Quantum indføres, men den ærede Minister har egentlig ikke modsagt, at der ikke skulde blive indført et større Quantum. Der er kun nogen Meningsforskjel om, hvorvidt den ærede Minister vil have Differencen ansat noget større eller noget mindre. Den ærede Minister bemærkede, hvad der er fuldkommen rigtigt, at Forholdene i Aar stille sig endnu gunstigere; ja, han lovede os endog, at Indførslen og dermed ogsaa Loldindtægterne i Forhold ville stige endnu mere i de følgende Aar. Jeg takker den ærede Minister for det, han her stiller os i Udsigt, men han forlanger, at vi